

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. IV. De interdicto: quorum legatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

plum Hierosolymitanum spectare, quod Procurator Episcopi inficiabatur; Abbas, Episcopum condemnavit ad restitutionem omnium. Et si verò, re ad Pontificem delatà, per testes probatum esset, Episcopi nuntium Cruces Hospitalariis abstulisse; quia tamen constare non potuit, quòd Episcopus Hospitalarios spoliavit, vel spoliari mandaverit, vel spoliationem, saltem ratam habuerit, respondit Pontifex, interdictum, *Unde vi*, locum non habuisse; & sententiam Abbatis cassavit. Ex hoc textu clarum est. 1. non fuisse casum *hæredis*; 2. nec interdicti *quorum bonorum*; 3. nihil omnino haberi, quòd, rei delatio ad Pontificem, induxerit effectum *suspensivum*; sed tantum devolutivum; & cognitã causã per Judicem devolutionis sententiam delegati fuisse reprobam, quòd Hospitalarios restituerit ex interdicto *unde vi*, ubi locus non fuit huic interdicto.

1109. Sed nec favet *c. de appellationibus. i. i. de appellat.* ex iisdem ferè rationibus; nam in hoc *c.* nihil agitur de appellatione interposita contra sententiam latam in iudicio *possessorio adipiscenda*, super possessione momentanea hæredi concessa; nihil etiam dicitur, quòd ejusmodi appellatio *suspendat* executionem sententiã; sed tantum generaliter, quòd appellatio non fundetur *super quantitate* gravaminis, sed *super injustitia sententiã*; & *iniquitate iudicii*; adeoque possit appellari etiam in minimis causis; cum injustitia, & iniquitas iudicii in minimis cernatur, sicut in majoribus. Nec obstat; quòd *jura cæteròquin non curent de minimis*; nam hoc procedit, quando ratio militans pro majoribus non reperitur in minimis.

1110. Ad extremum nota, quòd, postquam hæres adeptus est hæreditatis possessionem, si fortè illam amiserit, non possit uti remedio hoc *adipiscenda*, sed aliis; ut deciditur §. 2. *Instit. de interdictis*, & *L. 2. §. hæc autem interdicta*, ff. *de interdictis*.

AS):(o):(S)

§. IV.

De interdicto: quorum legatorum.

SEU, quod legatorum; hoc interdictum ^{1111.} definitur, *juris remedium, quo subvenitur hæredi, contra Legatarium* (qui rem sibi legatam propria auctoritate occupavit) *ut is restituat possessionem eo fine, ut hæres possit detrahere Falcidiam*, de qua infra dicemus: Pro hujus remedii utilitate exponenda, *supp. in legatarium, Dominium rei legatæ, secuta morte legantis, statim transire; consequenter ab eodem etiam posse statim apprehendi, & in possessionem accipi auctoritate propriã, quando indubitatum est, nihil interesse hæredis obligati ad solvenda legatã; sic enim tanquam verus rei Dominus apprehenderet rem suam, citra illius præjudicium; cum ponatur indubitatum, non interesse hæredis; rem legatam statim apprehendi; unde quando dicitur, neminem posse esse Judicem in propria causa; intelligitur, quando res est controversa.*

Quia tamen quandoque multum interesse potest hæredis, ne Legatarii auctoritate propria res sibi legatã statim à morte legantis apprehendant, & in suam possessionem accipiant (puta, si res legatã sint alternativè, ubi dubium est, penes quem sit electio? vel legatam tantum est, ut exinde opus sit detrahere Falcidiam, &c.) ideo pro tali casu hæredibus provisum est hoc juris remedio, *quod legatorum*, ut ex eo contra Legatarium agere possint ad restitutionem legatorum taliter occupatorum; ex quo facillè colligitur commodum hujus interdicti. Per *Falcidiam* autem intelligitur ea portio, ex legatis detracta, quæ requiritur, ut *hæredi* obveniat; ac maneat illa summa, quæ illi jure debetur, quæ secundum diversum numerum liberorum aliquando est semis, aliquando quarta pars; de quibus ex professo Tit. 26.

Not. autem i. huic interdicto non esse ^{1112.} locum, si Legatarius rem possideat ex voluntate hæredis post aditam, vel agnitam hæreditatem; secus, si antè; quia sic, non qua hæres, sed qua extraneus consensum dedit

dedit ex §. 2. *Instit. de legat.* ibi: non ex voluntate heredis occupavit. Not. 2. hoc remedium competere non tantum heredi immediato, sed etiam heredi heredis, & successoribus etiam singularibus, ex §. 3. *Instit. eod.* Not. 3. hoc interdictum competere etiam contra fideicommissarium singularem; nam interdictum quod legatorum in specie concessum est delegatis: at fideicommissum particulare, & legatum, quoad detractio- nem Falcidiae exæquantur, §. 2. *instit. de legat.* non autem contra fideicommissarium universalem; nam hoc nec est legatum, nec jure exæquatur legato; hinc ex illis non Falcidia, sed Trebellianica detrahitur.

1114. Not. 4. hoc remedium etiam dari contra eum, qui ex voluntate defuncti rem legatam possederat tempore mortis, L. 26. ff. ad Leg. Falcid. ibi: lineam margaritorum triginta quinque legavit: quae linea apud Legatariarum fuerat mortis tempore: quero an ea linea heredi restitui deberet propter legem Falcidiam? (id est, detrahendam) respondit, posse heredem consequi, ut ei restituatur; aliud est, an detur etiam contra eum, qui aliquid detinet sibi donatum causa mortis; nam in hoc casu negandum est, quamvis haeres supplementum falcidiae alio modo vindicare possit, v. g. actione utili, de qua superius; colligitur ex L. 1. §. 5. ff. eod. ibi: si quis ex mortis causa donatione possideat, utique cessabit interdictum; quia portio legis Falcidiae apud heredem ipso jure remanet, etsi corporaliter res in solidum translata sint. Donatarius enim rem donatam, mortis causa, non debet accipere ab herede; sicut Legatarius legatum.

1115. Not. 5. si uni ex pluribus heredibus factum sit praelegatum, contra eum, non qua parte haeres est, sed quoad id, quod jure legati habet, hoc remedio aliis heredibus succurri, L. 1. §. 6. ff. h. t. ibi: qui verò ex causa praeceptionis, utique tenetur hoc interdicto; sed pro ea scilicet parte, quam jure legati habet; non etiam pro ea, quam quasi haeres habet. Not. 6. ali- quibus videri, Legatarium hoc interdicto Conventum perdere jus legati, ex L. 5. C. de legatis, ibi: non est dubium, de negari actionem legatorum ei pro portione compe- tenti, in his rebus, quas subtraxisse eum

de hereditate apparuerit: oppositum au- tem videtur colligi ex L. fin. §. 1. h. t. ibi: Quod ait Praetor. Si per bonorum posses- sorem non stat, ut satisfidetur: sic accipimus, si paratus sit satisfacere: non ergo offerre debet satisfactionem, sed petenti satis mo- ram non facere. Ex hoc enim habetur, quòd Legatarius tali casu habeat jus exi- gendi ab herede cautionem de restituendis legatis, postquam detraxerit detra- henda. Utramque porò legem concili- ando, videtur dicendum, priorem legem §. procedere de subtractione facta post aditam hereditatem, & rem apprehen- sam; legem autem finalem de subtractio- ne facta ante aditam hereditatem, & ap- prehensam ab herede.

§. V.

De interdicto Salviano.

1116. **S**alvianum interdictum est juris reme- dium, quo succurritur Domino fundi contra colonum, & conductorem, & ac- quirendam possessionem earum rerum, quas iste in fundum locatum iniulit, & eo ipso pro pensione fundi Domino tacite obliga- ta sunt pro pignore, L. 1. ff. h. t. ibi: si Colonus ancillam in fundo, pignoris nomi- ne duxerit, & eam vendiderit: quod apud emptorem ex ea natum est, ejus apprehendi gratia utile interdictum reddi oportet; quoposito, quaestio potissima est, contra quos detur hoc interdictum? pro quo not. inter Conductores alios esse, qui condu- cunt praedia rustica, & vocantur Coloni; alios, qui urbana; qui dicuntur Inquilini. 2. inter bona, quae isti conductores inferunt praediis conductis, esse discrimen, quòd bona Coloni, nisi expressa Conventio intervenerit, non sint oppignorata Lo- catori; secus, Inquilini, per ipsam illatio- nem; sic Haunoldus tom. 1. de just. tr. n. 343. dicens id haberi ex receptissima Ju- ristarum sententia: Porò ex hoc interdi- cto Colonum directè conveniri posse, con- stat ex dicta L. 1. Inquilinum autem so- lum interdicto utili (de quo supra) nimi- rum ex mente, & ratione legis aequè mi- litantis in casu inquilini; sic Haunold. cit.